

Jézus Urunk tanítása

2020. szeptember 4.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon, akik eljöttetek a golgotai átélésre.

Köszöntöm mindazokat is, akik ma is lélekben vannak jelen, és lélekben kísérek el benneteket.

A mai nap tanítása, az nem volt ismeretlen számotokra, hisz már az évek folyamán adtam számotokra ezt a tanítást. Ma ismét a példabeszédeket hoztam fel, s ma ez az egy példabeszéd, amelyet több szakaszra lehet felbontani, úgy jött el felétek, hogy, ugye, hogy ez a példabeszéd a Mennyek Országáról szól. Hogy milyen lehet a Mennyek Ország, ahova a földi életben készülünk, hogy eljuthassunk, és majd elfoglalva azt a helyet, amely számunkra is megjelenhet.

A Mennyek Országát úgy adtam elő ma példabeszédben, hogy van a gazda – ezt mondhatjátok az Atyának. És van a földje a szőlő a művelésében – ez a földi élet, amelyben jelen vagytok. És szükség van a munkásokra, akik megbecsülik a felkérést a munkára, hogy hogyan és miképpen végezzék el. A munkások pedig ti vagytok, akik jelen vagytok a mindennapjaitokban, élitek a mindennapi élet jelenlétét. De néha az élet kegyelmének ajándéka – lehet, hogy nem úgy veszitek észre, hogy van jelen, ahogy ezt fel lehet ismerni, és elfogadni.

Hisz itt mi volt? A gazda kimegy a piac szélére, hogy megnézzze, kik vannak jelen.

Az Atya is letekint a földre, hogy megnézzze gyermekeit, hogyan vannak jelen a mindennapi életben.

S látta a gazda az ácsorgó embereket, tétlenkednek. Megegyezik velük a bérükben, és elküldi őket dolgozni a szőlőbe.

Az Atya lenéz a földre, hogy megnézzze gyermekeit, hogy a kegyelem és a szeretet a béke örömeiben, ahogy ez ajándéku áradt reátok, hogyan töltötte be szíveteket, s hogyan működik rajtatok és bennetek, hogyan ismeritek fel, hogy nektek valójában mi a küldetésetek. Mert a tanítás példabeszédeiben az ácsorgó, báméskodó embernek munkára volt szüksége, ők arra vágyakoztak. Jött a gazda, aki felfogadta őket, és elküldte a szőlőjébe dolgozni. Örömmel fogadták el, hisz egy dénárban egyeztek meg.

De, ugye, tűzött a nap, a nap hevében kicsit nehezebb a munka, mint akkor, mikor a nap már lemenőben van. S ugye, a gazda nemcsak akkor reggel ment ki, hanem kiment három óra tájban, kiment a hatodik órájában is, a kilencedik órájában is. S kiment még a tizenegyedik óra környékén, és még mindig talált embereket, akik ácsorogtak, báméskodtak, s a gazda megkérdezte tőlük, hogy:

– Miért ácsorogtok, és báméskodtok itt a piactéren?

S mi volt a válaszuk?

– Mert minket senki sem fogadott fel munkára, pedig azért voltunk itt jelen.

A gazda megsajnálta őket, és elküldte szőlőjébe, pedig már lemenőben volt a nap.

Az Atya, kinek gyermekei vagytok, Ő is figyel benneteket. Ő is tud jót tenni és cselekedni veletek, különösképpen akkor, amikor szükségetek van rája. Hisz itt most a munkásoknak szükségük volt, hogy valaki felismerje őket, és felvegye munkára. Egész nap a remény bennük volt, hogy: „Csak majd valaki észreveszi, hogy mi is itt vagyunk.”

Hányszor van a földi életben, hogy nektek is nyitott szívvel és lélekkel kell jelen lennetek, hogy felismerhessenek, és elfogadhassanak, hogy éreztétek, hogy valójában mi a feladatotok e

mai tanítás révén. Hisz ennek a tanításnak nem kimondottan az a legfontosabb része, hogy kimentem reggel három óra tájt, hat óra tájt, kilenc óra tájt és tizenegy óra körül, hogy talállok-e még munkásokat, hanem az a tanítása, hogy Én tudok jót tenni és cselekedni, de van, aki ezt nem úgy értékeli, hanem arra gondol, s azt érzi, hogy őt nem becsültem meg úgy, ahogy illetet volna, hisz, ugye, mikor átvették a megegyezett bérüket, akkor zúgolódni kezdtek.

Ugye, a földi életben is milyen könnyedén megy, hogy ha zúgolódtok, ha valami nem teljesen úgy működik, ahogy ti szeretnétek, ha valamire nem az a válasz, amit ti vártok? Akkor néha-néha, ugye, a zúgolódás nálatok is jelen van, mint a munkásoknál. S figyeltem arra, hogy azt mondták, hogy nem voltam igazságos. Ekkor megkérdeztem tőle, hogy mi a probléma. S elmondja, hogy ő egész nap a tűző nap hevében dolgozott, és ő is annyit kapott, mint aki csak egy órát dolgozott. És igazságtalannak tartott.

De a gazda rávilágította, hogy:

– Barátom! Nem voltam igazságtalan, hisz ebben a bérben egyeztünk meg, amikor felvettelek a munkához. Hisz egy dinárban egyeztünk meg. Hát, ami a tied, fogd, és menj.

De itt volt a gazdának egy kézen fogható mondata, ahogy ti szoktátok a földi életetekben mondani, hogy „kézen fogható az Úr jelenléte, segítsége és kegyelme”. Ugye, milyen szép? Összefoglalva, ahogy néha jellemzitek, hogy azt mondta:

– Tán rosszalod azt, és rossz szemmel nézed, hogy én, bár jó vagyok, és jót tettem velük?

Ugye, a földi életben sokszor van ilyen jelen a mindennapokban, amikor nem tudjátok felismerni és elfogadni a kegyelmi ajándékokat, amelyeket pedig szinte így nyújtom felétek, hogy felismerjétek, elfogadjátok, és szívetekbe zárjátok, hogy működhessen rajtatok és bennetek. És akkor már ti is jót tudtok cselekedni, és akkor nem irigylitek, hogy ha valakivel jól bánnak. Mert a jólét, a megbecsülés, a tisztelet a felismerésében mindenkinek megadatik, csak fel kell ismerni, tudni kell elfogadni, és szívedbe zárni, és megengedni, hogy működjön rajtatok és bennetek, és hogy ha szükséges, akkor változtasson. Mert a tanítványaimnak is a példabeszédet így adtam meg, hogy ők sem értették mindjárt, elsőre meg, hogy aki reggeltől dolgozott, és aki az utolsó egy órában dolgozott, teljesen egyforma bért kaptak. Az első azért kapta meg azt a bért, amiben megegyeztünk, a másodiknak, aki az utolsó egy órában dolgozott, annak pedig Én adtam a sajátomból, mert éreztem, hogy szüksége van, hogy jót tegyek vele, jót tegyek velük. És ha már a sajátomat adom, akkor azt ne kelljen megmagyarázni, hogy miért tettem. Nem azért tettem, mert a másikat nem szerettem; nem azért tettem, mert arra haragszom; nem azért tettem, mert az csak annyit érdemelhetett volna, hanem azért, mert a sajátom, és igazságosan osztottam szét. Kivel hogyan egyeztem meg a bér jussában, azt adtam meg. És akinek nem mondtam semmit, csak annyit, hogy: „Menj, és dolgozz a szőlőmben, és ami jár, azt megadom neked.”

De hogy mennyi járt neki, azt Én nem mondtam el sem azoknak, akik a reggeli órákban foglalták el helyüket a szőlőben, sem azoknak, akik a harmadik, hatodik vagy a kilencedik órában voltak jelen. Hisz mindenkinek a megegyezés szerint adtam meg a bért az intéző által.

De a bér valójában mit is nyújt számotokra?

Hogy hogyan van jelen a lélek a szeretetében és kegyelmében, és hogyan engedted lélegezni, működni rajtad és benned, hogyan érzed a segítségnyújtást, amelyre szükséged van, hogy működhessen rajtad és benned. Hisz ha ezeket mind-mind felismerjük, megfejtjük, elfogadjuk, szívéinkbe zárjuk, akkor megengeded a működést rajtad és benned a kegyelem szeretete által.

Fontos, hogy éreztétek, hogy ez a mai példabeszéd a tanításban a Mennyek Országát próbálta számotokra úgy tükrözni és jellemezni, hogy itt a földi életben is vannak nehézségek, megpróbáltatások, fájdalmak, bánatok, de ezeket mind-mind lehet orvosolni, lehet kilépni belőle, lehet haladni előre, és érezni, hogy működik rajtunk és bennünk, és megkapjuk azt a bizonyos bért, amelyben megegyeztünk, ami által ki tudjuk alakítani a mindennapi életet e szeretetben, a kegyelem elfogadásával. S akkor tudod felismerni a felebarátot, a testvért a minden-

nap jelenlétében. Mert ha most úgy széjjelnéztek, és nemcsak itt most, e helyen, hanem a Szeretet házában is, érzitek, hogy milyen öröm ismét találkozni, örülni egymásnak, mert „az Atya gyermekeiben meghívottak lettünk, és a meghívást engedelmességre váltottuk, és így működhet rajtunk és bennünk a szeretet kegyelme, amely megerősít, és ami által érezzük, hogy valóban mi is készülünk az Örök Hazához, és hogy ott nekünk helyünk legyen, mert tanúságot tettem a földi életemben Atyáról a gazdában, és majd, ha szükséges lesz, rólunk is tanúságot tesznek az Atya előtt a felismerés küldetése révén”.

Fontos, hogy érezték, hogy „a példabeszéd-tanítás is szinte megfogható, kapaszkodó, ami által felemelkedhettek, megerősödhetek, és el tudom fogadni mindazt, ami körülvesz a szeretet örömének békéjében”.

Fontos, hogy érezték, hogy a kegyelem jelen van, árad felétek az ajándékban, csak nektek kell felismerni, elfogadni, szívetekbe zárni, hogy működhessen rajtatok és bennetek. És akkor ez a mai tanítás, amely a példabeszéd tanításában van jelen, mert, ugye, itt is van, aki felismeri, elfogadja, és megengedi, hogy működjön rajta és benne, s van olyan, aki vágyakozik, de még nem érzékeli, hogy hogyan van jelen a kegyelem a szeretetében. Ez nem azt akarja tükrözni számotokra, hogy nem tudod felismerni s elfogadni, hanem azt nyújtja számotokra, hogy. „Igen, van idő önmagunkba nézni, van idő elmélkedni, és van idő, ha szükséges, változni, vagy változtatni a kegyelem szeretete révén a mindennapokban, a mindennapokhoz.”

Hisz a mai tanítást a példabeszédben így adtam számotokra, hogy szintén van egy kapaszkodó, amibe belekapaszkodtok, és ami által haladtok a mindennapi élet szeretetének kegyelmében, hogy mégis tudod, hova tartozol, kinek a testvére, kinek a gyermeke, és kinek a barátja a felebarátban szeretnél lenni a mindennapok felismerésének elfogadásában.

És a mai napon így áradjon reátok áldásom a szeretetben. Töltse be szíveteket, töltse be lelketeket, hogy működhessen rajtatok e példabeszéd tanításának felkészítése, hogy valójában milyen lehet a Mennyek Országá, ahova készülünk a mindennapokban, a mindennapokhoz.

S ennek reményében áradjon reátok kiválasztott Mária testvérem által áldásom.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme, fényének sugarával, áradjon reátok, töltse be szíveteket, lelketeket, és vezessen a mindennapi élet kegyelmének ajándékával és ajándékában, hogy felismerhessétek, hogy valójában kinek vagytok gyermekei, testvérei, és hogyan ismeritek fel e példabeszéd által a Mennyek Országát, ahova kültök, s ahova tartozni szeretnétek, ha majd eljön az a pillanat időszaka.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

Jézus Krisztus Urunk:

E hónap, amely az Édesanya hónapja is, hisz kiválasztott testvér elmondotta számotokra, hogy van az ünnep. Az ünnephez Én, Jézus Krisztus Uratok felkérem az *Íródeákot*, hogy az ünnep alkalmával adja meg a köszöntést, elsőként az Édesanya felé, és az után pedig azon testvéreimnek, akik ezt a nevet viselik a névünnepben, a jelen szeretetében. Hisz az *Íródeák* érezte már szívében, lelkében, hogy várom tőle e felkérést, és ma azért így adom feléje, hogy mindenki láthassa, hogy valójában ki az az *Íródeák*.

Nyugodtan felállhatsz, s megköszönheted, hogy ma így kértem fel a segítségnyújtásodat a névünnephez.

A Szűzanya köszöntése

Drága Szűzanyánk!

Hogyan is önthetnék szavakba a szívünk örömét, hogy itt vagy nekünk, kit most boldogan köszöntünk?

Ünnepelünk e hónapban különös szeretettel, hiszen világra jöttél, szerető családban növekedtél, gyönyörű felnőtté cseperedtél. A Mária nevet kaptad, drága Szüleid döntéseként.

Mária, Mennyei Atyánk ajándéka gyermekeinek itt a Földön, s az égi honban is egyben.

Fordulhatunk mindig Hozzád nyitott szívünkben levő őszinte szeretettel, hisz érezzük kegyelmeid ajándékait.

Megbotlunk, s Te nyújtod kezed, hogy felemelhess.

Megbántunk, s Te megbocsájtod ezt nekünk.

Könnyeiddel s figyelmeztető üzeneteiddel szólsz, hogy változzunk! Mert jönni fog egy sor fájdalmas nem kívánt esemény.

Ha imádkozunk, bűnbánatot tartunk, s összefogunk Veled, akkor még nem késő.

Védő palástod reánk borul, hiszen az országod is vagyunk. Elfogadtad István királyunk felajánlását.

Királynőnk vagy, s mi lábaid előtt leborulva köszöntünk, és köszönjük, hogy figyelsz reánk, s véded a népünket, a földünket, a kincseinket, a családjunkat.

Itt térdelünk Előtted, Feléd tárt karjainkba és szíveinkbe zárva.

Szeretettel kérjük: Fogadj el bennünket továbbra is gyermekeidnek, alattvalóidnak.

A mindenünk vagy. Ezt imáinkkal köszönjük, amit átadunk, mint egy nagy-nagy virágcsokrot rajongásunk jeleként. Ámen.